

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. května 2016 samosoudcem JUDr. Janem Hartmanem, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

j e v i n e n , ž e

v době od počátku roku 2014 do dubna roku 2015 na různých místech v [REDACTED], bez příslušného oprávnění dle zák. č. 167/1998 Sb., prodával psychotropní látku metamfetamin, uvedenou v příloze č. 5 k zák. č. 167/1998 Sb., a to:

- nejméně v 10 případech za částky od 100,-Kč do 1000,-Kč prodal metamfetamin [REDACTED], nar. [REDACTED]
- nejméně v 5 případech vždy za částku 500,-Kč prodal nejméně 2,5g metamfetaminu [REDACTED], nar. [REDACTED]
- nejméně ve 3 případech za celkovou částku 900,-Kč prodal metamfetamin [REDACTED], nar. [REDACTED]

t e d y neoprávněně jinému prodal psychotropní látku,

č í m ž s p á c h a l

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr.zákoníku,

a odsuzuje se,

podle § 283 odst. 1 tr.zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznic **s o s t r a h o u .**

Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku se současně **ruší** výroky o trestech jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21.08.2015 čj. 4T 37/2015-48, který nabyl právní moci téhož dne, a jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 27.07.2015 č.j. 3T 216/2014-82, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání **t ř í (3) roků.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě podala dne 15.7.2015 na obv. ██████████ obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dne 8.9.2015, 4.11.2015, 13.1.2016, 9.3.2016, 7.4.2016 a 31.5.2016 byla ve věci provedena hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.

Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav:

Obžalovaný ██████████ vypověděl, že je osobou užívající návykových látek, to zejména pervitinu, opiátů a taktéž marihuany. K projednávané trestné činnosti uvedl, že ██████████ drogy nikdy neprodával, taktéž drogy neprodával ██████████, neboť tento obchodoval s jeho bratrem ██████████, k ██████████ pak uvedl, že s touto měli společnou „výpomoc“ spočívající v tom, že jedenkrát poskytla drogu ona jemu, podruhé zase on jí. Takováto „výpomoc“ byla vzájemná a bezplatná. Tři případy uvedené v obžalobě vztahující se k osobě ██████████ odpovídají skutečnosti, žádné peníze však za drogy neobdržel. K rozporům spočívajících v tom, že před policejním orgánem vypověděl, že nikdy žádné drogy neprodával, kdy oproti tomuto před soudem uvedl, že drogy „dával“ ██████████, uvedl, že na Policii ČR byl v „šoku“, proto to uvedl.

Z výpovědi jednotlivých svědků byly zjištěny následující skutečnosti:

Svědčce ██████████ vypověděla, že od obžalovaného ve třech případech drogu – pervitin kupovala, to za částky v rozmezí od 300,- do 500,-Kč. K samotnému prodeji drog uvedla, že tyto od obžalovaného získávala na základě telefonických domluv, kdy bylo smlouveno konkrétní místo předání. Obžalovaného přítomného v jednací síni, pak označila za muže, od něhož drogy kupovala.

Svěděk [REDACTED] do protokolu o výslechu svědka vypověděl, že od obžalovaného v pěti případech zakoupil drogu – pervitin, kdy předání drogy bylo domlouváno prostřednictvím sociální sítě, přičemž zároveň bylo stanoveno místo předání. V každém z případů od obžalovaného kupoval množství 0.5 g, za což mu vždy platil částkou ve výši 500,-Kč. Obžalovaným mu byl pervitin předáván ve vchodu domu, tomuto nikdy nebyl nikdo přítomen. Před soudem pak vypověděl, že skutečnosti, které uvedl před policejním orgánem se nezakládají na pravdě. Tyto uvedl proto, že policisté z „drogového“ oddělení potřebovali obžalovaného usvědčit, proto mu sdělili, aby, pokud chce odejít domů, sdělil jím následně uvedené skutečnosti. Policisty mu byla přislíbena pomoc v jiné trestní věci vedené proti jeho osobě. Protokol sepsaný na Policii ČR podepsal proto, že se bál, že bude vzat na vazbu.

Svěděk [REDACTED] k výslechu a osobě [REDACTED] vypověděl, že na tohoto při jeho výslechu nebyl činěn žádný nátlak, výslech byl proveden standardně, kdy byla ověřena totožnost vyslychaného, který byl následně poučen a byl dotázán, zda je výslechu schopen a zda je uživatelem návykových látek. Po tomto byl řádně vyslechnut k osobě obžalovaného, přičemž mu nebylo nic slibováno. K výslechu a osobě [REDACTED] pak uvedl, že tohoto vyslychal, přičemž tento byl dotázán, zda je výslechu schopen, načež bylo přistoupeno k výslechu samotnému, kdy po jeho ukončení bylo vyslychanému umožněno, aby si svoji výpověď přečetl a následně podepsal. Za zcela nereálné pak označil skutečnosti spočívající v tom, že by do výpovědi osoby zapsal jiné, nežli vyslychanou osobou uváděné skutečnosti. Vyloučil taktéž, že by vyslychanému bylo cokoliv slibováno či že by byl jakkoliv nucen vypovídat.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že k projednávané trestné činnosti není schopen se vyjádřit, neboť mu o této není nic známo. Dále uvedl, že na konkrétní výslech [REDACTED] si nepamatuje, je možné, že byl přítomen podpisu protokolu, což je běžná praxe. Při čtení výpovědi [REDACTED] nezaznamenal ze strany [REDACTED] jakýchkoliv příslibů či vyčtených hrozeb vůči [REDACTED]. Dále pak rezolutně popřel, že by jeho osobou byl [REDACTED] žádán o usvědčení obžalovaného.

Svěděk [REDACTED] do protokolu o výslechu svědka vypověděl, že od obžalovaného zakoupil drogu – pervitin zcela určitě v deseti případech, přičemž naposledy jej od obžalovaného kupoval v době, kdy Policie ČR „zavřela“ jeho bratra [REDACTED]. K samotnému prodeji uvedl, že tento se uskutečňoval někdy po telefonické dohodě, jindy zcela náhodně, a to jednak u obžalovaného doma, dále pak na různých místech v Mostě. Od obžalovaného kupoval v rámci jednotlivých nákupů množství od 0.1g do 1 g pervitinu, za který platil nejen penězi, ale i věcmi, to zejména v podobě nářadí. Maximální jím uhrazená částka za 1 g činila 1.000,-Kč. Před soudem pak vypověděl, že se bohužel spletl, neboť pervitin v předmětných deseti případech zakupoval od bratra obžalovaného, tj. [REDACTED]. Dále uvedl, že obžalovaného i jeho bratra [REDACTED] zná asi jeden rok. Ke své výpovědi učiněné do protokolu o výslechu svědka, vypověděl, že tato je „hodně upravená“, kdy pozměněna je zejména v tom smyslu, že drogy nekupoval od „[REDACTED]“ nýbrž od „[REDACTED]“. Podpis na předmětném protokolu označil za svůj, kdy tento podepsal proto, že byl unaven a neví, neboť běžně podepisuje listiny, aniž by je četl, věří lidem. Dle jeho názoru jeho výpověď v předmětném protokolu změnil policista, který je tam podepsán.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že nebyl přítomen celému výslechu [REDACTED] byl pouze přítomen jeho závěru, čtení a následnému podpisu. Dále pak uvedl, že si nepamatuje,

že by vyslýchaný měl nějaké námitky v tom smyslu, že by obsah protokolu nesouhlasil s jím uvedenými skutečnostmi.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] zná, s jistotou může potvrdit, že tento kupoval drogy pouze od něho, nikoliv od jeho bratra či jiných osob. Absolutně vyloučil, že jeho bratr – obžalovaný, mohl [REDAKCE] drogy prodávat, neboť od něho dostával pouze takové množství drog, aby toto pokrylo jeho osobní potřebu.

Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny.

Ze zprávy Magistrátu města Mostu, Odboru správních činností, Oddělení správní, je patrné, že proti obžalovanému nebylo dosud vedeno přestupkové řízení.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti 15krát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, naposledy pak rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 29.1.2016 sp.zn. 4 T 103/2015 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31.3.2016 sp.zn. 5 To 94/2016, který nabyl právní moci téhož dne, kterým byl odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

Z přílohového spisu vedeného Okresním soudem v Mostě pod sp.zn. 7 T 106/2015 byly zkonstatovány;

- protokol o zadržení osoby podezřelé [REDAKCE] z něhož vyplývá, že tento byl policejním orgánem zadržen dne 29.3.2015 v 04.15 hodin.
- protokol o zadržení obviněného [REDAKCE] jímž je doloženo zadržení jeho osoby, coby obviněného, dne 29.3.2015 v 21.30 hodin.
- protokol o vazebním zasedání, ze kterého je patrné, že [REDAKCE] byl dne 31.3.2015 ve věci vedené zdejším soudem pod sp.zn. 26 Nt 1013/2015, vzat do vazby, přičemž zároveň bylo rozhodnuto o nepřijetí jeho písemného slibu.

Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 27.7.2015 č.j. 3 T 216/2014 - 82, který nabyl právní moci téhož dne, vyplývá, že obžalovaný byl tímto odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a rovněž k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 roků.

Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21.8.2015 č.j. 4 T 37/2015 - 48, který nabyl právní moci téhož dne, vyplývá, že obžalovaný byl tímto odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a rovněž k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 roků, to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 27.7.2015 č.j. 3 T 216/2014 - 82.

Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 29.1.2016 č.j. 4 T 103/2015 - 36, vyplývá, že obžalovaný byl tímto odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr.zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců, pro jehož

výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31.3.2016 č.j. 5To 94/2016 – 47, který nabyl právní moci téhož dne, je patrné, že výše citovaný rozsudek byl zrušen ve výroku o trestu, kdy znovu bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný byl tímto odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána a není tedy pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.

V hlavním líčení byly dále provedeny jednotlivé důkazy, z nichž jako usvědčující, lze využít zejména výpověď svědkyně [REDAKCE], která jak před policejním orgánem, tak i před soudem samotným sdělila, že od obžalovaného ve třech případech drogu – pervitin kupovala, to za částky v rozmezí od 300,- do 500,-Kč, přičemž obžalovaného přítomného v jednací síni, pak označila za muže, od něhož drogy kupovala. Za usvědčující je dle názoru nutno taktéž považovat výpověď svědka [REDAKCE], který do protokolu o výslechu svědka uvedl, že od obžalovaného, drogu kupoval, přičemž zároveň vyjádřil se taktéž k množství zakoupených drog, jakož i k ceně, kterou obžalovanému za drogu hradil a rovněž tak i ke způsobu a místu jejího předání. Výpověď svědka [REDAKCE] učiněnou před soudem, již svoji prvotní usvědčující výpověď učiněnou na Policii ČR, označil za „nezakládající se na pravdě“, neboť skutečnosti v ní obsažené, uvedl proto, že mu byla policisty přislíbena pomoc v jiné trestní věci, vedené proti jeho osobě, je dle názoru soudu nutno považovat za zcela účelovou s cílem napomoci obžalovanému vyvinit se z projednávaného protiprávního jednání. Této úvaze soudu svědčí výpověď svědka [REDAKCE] který k výslechu a osobě [REDAKCE] vypověděl, že na tohoto při jeho výslechu nebyl činěn žádný nátlak, výslech byl proveden standardně, byl náležitě poučen a taktéž nebylo mu ničeho přislíbeno. Zcela shodně vypověděl i svědek [REDAKCE], který sice uvedl, že na konkrétní výslech [REDAKCE] si nepamatuje, avšak při čtení výpovědi [REDAKCE] nezaznamenal ze strany [REDAKCE] vůči tomuto, jakýchkoliv příslibů či vyřčených hrozeb. Dále pak vyloučil, že by [REDAKCE] byl jakýmkoliv způsobem žádán o usvědčení obžalovaného. Obžalovaný je taktéž usvědčován prvotní výpovědí, učiněnou do protokolu o výslechu svědka, [REDAKCE] který před policejním orgánem vypověděl, že od obžalovaného zakoupil pervitin, a to zcela určitě v deseti případech, přičemž taktéž vyjádřil se k množství zakoupené drogy, jakož i k cenám, které za tuto hradil a rovněž tak i ke způsobu místu jejího předání. Jeho výpověď učiněnou před soudem, ve které uvedl, že se bohužel spletl, neboť pervitin v předmětných deseti případech zakupoval od bratra obžalovaného, tj. [REDAKCE] přičemž svoji prvotní usvědčující výpověď označil „hodně upravenou“ a pozměněnou přítomným policistou, zejména v tom smyslu, že drogy nekupoval od [REDAKCE], nýbrž od „[REDAKCE]“, kdy svůj podpis na předmětném protokolu označil za svůj, a podepsal jej proto, že byl unaven a „neví“, neboť běžně podepisuje listiny, aniž by je četl, věří lidem, je pak dle názoru soudu nutno taktéž považovat za ryze účelovou s cílem být nápomocen obžalovanému vyvinit se z projednávané závažné trestné činnosti. Tato úvaha soudu je podepřena tvrzením samotného svědka [REDAKCE] který mj. do protokolu o výslechu svědka, dále uvedl, že obžalovaného, jakož i jeho bratra [REDAKCE] zná asi jeden rok, přičemž drogu od obžalovaného naposledy kupoval v době, kdy Policie ČR „zavřela“ jeho bratra [REDAKCE]. Z tohoto tvrzení svědka jednoznačně vyplývá, že oba bratry, tj. obžalovaného, jakož i jeho bratra [REDAKCE] znal poměrně dlouhou dobu, přičemž poslední nákup drog má spojen s omezením [REDAKCE] na jeho osobní svobodě. Svědkem před soudem vyřčená záměna je tedy dle názoru soudu, zcela vyloučena, to taktéž s ohledem na

tvrzení svědka [REDAKCE], který mj. absolutně vyloučil, že by do výpovědi svědka zapsal jiné, nežli jím uváděné skutečnosti, přičemž zároveň taktéž vyloučil, že by vyslychanému bylo cokoliv slibováno či že by byl jakkoliv nucen vypovídat.

Výpověď svědka [REDAKCE], který touto s absolutní jistotou potvrdil, že [REDAKCE] prodával drogy pouze on, a nikoliv jeho bratr – obžalovaný, je taktéž nutno považovat za zcela účelovou, to z důvodu zejména bratrského vztahu obžalovaného a svědka, který se obžalovaného zcela zjevně snaží uchránit trestního postihu za závažné protiprávní jednání, to za stavu, kdy svědek byl v minulosti odsouzen za trestnou činnost totožného charakteru, přičemž výrazný nepodmíněný trest odnětí svobody v současné době vykonává.

Trestní minulost obžalovaného je pak doložena; jednak opisem rejstříku trestů a jednak jednotlivými shora podrobně citovanými rozhodnutími soudů.

Sklony obžalovaného k soustavnému páčání trestné činnosti různého, avšak i totožného charakteru jsou pak jednoznačně doloženy opisem rejstříku trestů, jakož i jednotlivými citovanými soudními rozhodnutími, z nichž je patrna trestná činnost páčána obžalovaným, jakož i pro ni uložené tresty, kteréžto zcela zjevně dosud neměly na obžalovaného žádných výchovných účinků, neboť tyto nikterak nezměnily způsob vedení života obžalovaného a nikterak jej neponaučily a neměly vliv na páčání další závažné trestné činnosti.

Soud veden úvahami shora podrobně popsanými, považuje výpověď obžalovaného, který prodej drog ve vztahu k [REDAKCE] a taktéž [REDAKCE] zcela popírá, kdy u [REDAKCE] hájí se tím, že tomuto drogy prodával jeho bratr, přičemž u [REDAKCE] doznává pouze bezplatné a vzájemné předávání drog, které označuje „vzájemnou výpomocí“, kterážto nemá nikde opory, za ryze účelovou s úmyslem vyhnout se, či ponížít, míru postihu za své závažné protiprávní jednání.

Nad rámec uvedeného nelze opomenou, že obžalovaný je osobou opakovaně soudně trestanou, a to pro různorodou, avšak i totožnou trestnou činnost, pro niž byl opakovaně odsuzován, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody. Dle názoru soudu, jedná se tedy o osobu znalou vězeňského prostředí, stejně tak i z vlastních zkušeností, uvědomující si závažnost a rozsah svého protiprávního jednání a dopad sankce na jeho osobu za spáchané závažné protiprávní jednání.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokázané, že obžalovaný neoprávněně jinému prodal psychotropní látku. Proto je jeho jednání kvalifikováno jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr.zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním narušil zájem společnosti na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že na obžalovaného nelze působit pouze pohrůzkou trestu ani některým z alternativních trestů. Jde o pachatele se sklony k soustavnému páčání úmyslné trestné činnosti různé, avšak i totožné povahy. Je tedy zcela patrné, že dosud uložené a

vykonané tresty, a to včetně trestů nepodmíněných, se míjely účinkem a obžalovaný si z těchto nevzal žádného ponaučení. Proto byl obžalovanému po zhodnocení veškerých podstatných okolností uložen trest nepodmíněný, neboť jen tak lze vzhledem k osobě obžalovaného zajistit účel trestu, a to v trvání dvou roků, kdy obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou od 1 do 5 roků, přičemž vyměřený trest, dle názoru soudu, dostatečně odráží skutečnost, že dosud uložené tresty se u něho minuly výchovným účinkem, když od páchání trestné činnosti jej neodradila ani předchozí odsouzení či vykonané tresty odnětí svobody, uložené mu, za různorodou úmyslnou trestnou činnost. Daný trest odnětí svobody jest trestem souhrnným, kdy při uložení tohoto trestu byly současně zrušeny výroky o trestu z jiných, shora citovaných trestních věcí, vedených Okresním soudem v Mostě jednak pod sp.zn. 4 T 37/2015 a jednak pod sp.zn. 3T 216/2014, neboť obžalovaný se projednávaného jednání dopustil dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek pro jiný jeho trestný čin. Nebezpečnost jednání obžalovaného je zvyšována tím, že již byl opakovaně soudně trestán pro úmyslnou trestnou činnost. Z polehčujících okolností nelze zmínit a zohlednit ničeho. Vzhledem k úvahám výše uvedeným, závažnosti spáchaných skutků a zároveň pak i s ohledem na osobu obžalovaného, považuje soud uložený nepodmíněný trest za zcela přiměřený. V důsledku ukládání souhrnného trestu a zrušení výroku z výše citované trestní věci, kde byl ukládán mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a to v trvání 3 roků, byl tento obžalovanému uložen v tomtéž rozsahu.

Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou, jsou tedy splněny veškeré formální i materiální podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice stanovené v § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohl způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a

jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Mostě dne 31. května 2016

JUDr. Jan Hartman, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Iveta Dědková